Harmadik év. 16 szám. Sátoraljа-Ujhely, 1900. Szombat, február 24.

FELSŐMAGYARORSZÁGI HIRLAP

POLITIKAI UJSÁG.

Megjelen minden szerdán és szombaton este
Kéziratokat vissza nem adunk.
Szerkesztőség: Wekerle-tér 671.

Felelős szerkesztő: Biró Pál.

Főmunkatárs: Dr. Buza Barna.

Előfizetési ár: egész évre 10 korona, félévre 5 korona, negyedévre 2 korona 50 fillér. — Egyes szám ára 10 fillér.
Kiadóhivatal: Landesmann Miksa és Társánál, Wekerle-tér 502
Hirdetéseket a legjutányosabb árban közlünk.

A főispán nyilatkozata.

Sátoraljaujhely, február 23

(bp.) A zemplénvármegyei közigazgatási bizottság mult heti ülésén nagy horderejü kijelentés hangzott el Molnár főispán ajkán. Bevártuk a hivatalos lap értesitését, vártuk vajjon fog-e sietni a főispán nyilatkozatát kinyomatni és miként fogja-e ezt tenni?

Ugy látjuk, hogy strucpolitikájával agyonhallgatni szándékszik ezeket az érdemes enunciációkat. Pedig kár. Valóságosan nem tudjuk miért vonakodott azokat nyilvánosságra hozni, mikor olyan szép, olyan őszinte hangu kritikát gyakorolt Molnár főispán azon közigazgatási állapot fölött, amely a miniszterelnököt a parlamenti belügyi vita során ha nem is cselekvésre, ha nem is a gyors, sürgős munkára, — de egy pár hangzatos frázis elszavalására késztette.

Azon a fontos ülésen *Fejes* István biz. tag mintegy apropos-ra penditette meg az eszmét, mondván hogy a közigazgatás reformját nem lehet beszélgetésekkel megcsinálni — *cselekedni* kell. Gróf *Tisza* Istvánnak a parlamentben előadott programmját elfogadhatjuk irányadóúl. A közigazgatás mai rendszere napról napra jobban bonyolódik. Zemplénvármegye tegyen olyan lépést, amely egy általános reform egészséges keresztülvitelét eredményezze Itt a megyéknél vitassuk meg a vármegyék bajait, mert itt legközvetlenebbül ösmerjük azokat. Szólitsa fel vármegyénk ilyen irányban az összes törvényhatóságot. És mikor ilyen irányban sürgősen megjelöltük a reform keresztülvitelének mesgyéjét, hivassék össze egy szaktanácskozmány és az eszmecserék után, a vármegyék kijelölő akciója után, csinálja meg a miniszter haladéktalanul a reformmunkát.

Ezen felszólalás után a főispán lelkes felbuzdulással pártolta a Fejes inditványát, mondván a következőket:

A közigazgatás reformját halasztanunk nem lehet, nem szabad. Mert kérem a mi mai életünk itt a megyénél nem autonom élet. Nincs autonomia, felülről vagyunk kormányozva: parancsolok teljesitsd. Ennyi a mi utasitásunk felülről és itt lent a rendeletek egész halmaza napról-napra megneheziti a közigazgatást, maholnap azt sem tudjuk hol a fejünk. Helyeslem a Fejes biz. tag ur inditványát, fent fogalmuk sincs az itteni állapotokról, lehet húzni halasztani ezeket, de nekünk meg kell kezdeni a munkát, nekünk innen a vidékről kell irányt adni a nagy reformnak.

Ezen nagyjelentőségü enunciáció mellett voltak még csekélyebb átmeneti inditványok is, de előttünk csak ezek a kijelentések birnak fontossággal. Kiragadjuk hát ebből a vitából.

Nem palástolhatjuk örömünket, hogy éppen onnan jött a mi malmunkra a viz, ahonnan azt legkevésbbé vártuk volna. Értjük azt az izgalmas fészkelődést, amelyet a főispán szavai a bizottsági asztal egyes részében előidéztek. A meglepetés csendes, hallgatag, de jelentős moraja volt ez. Bátor és őszinte szavak voltak, ugy hogy mi, akik ellenzéki voltunknál sokszor kemény kritikában részesitjük a mi helyi politikánk központi expozituráját — ez alkalommal köszönettel tartozunk neki azért, hogy a közigazgatási reform kérdésében elfoglalt álláspontunkat saját szavaival is megtámasztja.

Mi a demokratikus szellemben, a népállam eszméitől duzzadó egészséges közigazgatási reform hivei vagyunk. Mikor kijelenti a főispán, hogy a mai közigazgatás mellett a vármegyéknél nincs igaz autonom élet, akkor a legerősebb csapást mérte a mi elleneseinkre, a centralisták érveire. Mert ha a legfőbb indok a közigazgatás reformja mellett a központositás, akkor mi a fészkes fülemilének kell az autonomia fölött keseregnünk? És ha egy központi tető alá akarjuk helyezni a magyar alkotmány régi védbástyáit akkor ki kell irtani lelkünkből minden porcikát amely az autonomiáért lelkesedik. Mert micsoda politikai következetlenség: képviselni egy politikát amugy és debattörösködni ugyanezen politika ellen emigy.

Lám éppen ez a nagy baj a közigazgatási reform nagy harca előtt, hogy pártpolitikai szempontok legyőzik az igaz és őszinte meggyőződéseket. Szentül hisszük, ha ma egy főispán akár elszólás révén, akár bizalmas pourparler közben beösmeri a mai állapotok tarthatatlanságát és a rendeletek halmaza ellen, a központi vezetés ellen felzúdul: akkor ott a lélek legmélyén, ahol őszinteség lakozik ott, valóságosan titkos sóvárgás él a széles körü autonomia mellett. És mégis — az a csunya, — hogy minden őszinte hazafias érzést legyőz a kormány politikája iránt való feltétlen ragaszkodás.

Molnár főispán ha előre elkészül erre a gyülésre, vagy mielőtt kimondja szive őszinte sugallatát alszik reá egyet, bizonynyal opportunusabb lett volna a kormányával szemben. Ma már próbálhatják ezt a nyilatkozatot — amelyet egy tekintélyes közigazgatási forum előtt mondott — akárhogyan magyarázni, vagy amit ilyképp meg sem tehetnek gondolhatják azt cáfolattal meggyengiteni, a bizottság közvetlen hangulata mégis az volt, hogy a főispán — helyesen — nincs megelégedve a fennálló renddel és gyökeres változást óhajt. Ha végignézünk az ország fölött ijesztően, sötét árnyként lebegő közszellemen: lehetetlen el nem hinnünk, hogy ha minden magyar főispán egy gyönge pillanatban vallomást tenne a mai közigazgatás állapota felől nem-e mindannyi a Molnár főispán szavait ismételné.

Be kell látnunk itt lentről, hogy egészségtelen az a politika, amit odafent mivelnek, be kell látnunk, hogy a centralizációt bécsi ajkak sugalmazták, hogy a közigazgatás államositását a bécsi kezek akarják mindenáron keresztülhajtani. Ez a régi osztrák politika egyik ujabb fattyuhajtása. Régi terv, amelynek keresztülvitelére alkalmasnak látszik ez a romlott közszellem, ez a pénzzel megvásárolt többség. Tiszta munka: egy csomóba vonni a magyar közélet minden szálát, elfojtani a vármegyék évezredes autonomikus jogkörét, elejét venni annak a felbuzdulásnak, amely a multban mindig meg tudta őrizni a magyar nemzet jogait és erősségeit. A centralizált központi erőre berendezett államgépezetnél minden összmonarchikus terv egyszerre, egy csapással lesz keresztülvihető. Ilyképp alkalomadtán csak egyetlen ponton kell halálig sebezni a magyar államot Mig a szélesebb jogu, tágabb körü autonomia sokfejü államának minden egyes fejét külön kell leüttetni, hogy a hatalmas test élettelenül hulljon az örökké éhes és elbizakodott erejében dölyfös osztrák politika ölébe.

Ha most ez az elaltatott nemzet, ez az elerkölcstelenedett közszellem megriadna a jövő fenyegető képétől és őszinte meggyőződésére hallgatna, szive sugallatát követné és sutba hajitva minden pártpolitikát, átlátná, hogy egészséges, erős és hamvaiból ujra ébredő egységes magyar nemzeti államot csakis ugy teremthetünk, ha a magyar közigazgatás minden gyökerét minél hatalmasabb, szélesebb arányban elplántáljuk a nép milliói körében és igy segitünk regenerálni egy posványba sülyedt magyar közéletet és egy már-már veszendőnek induló nemzeti társadalmat: akkor bátran, reménykedéssel nézhetnénk a jövő elé.

Vajha a zempléni főispán nyilatkozata megteremthetné ezt az áramlatot. Amennyiben nem bizunk ebben a hatásban tudjuk, hogy a főispánnak ez az elszólása — kinos hatást fog előidézni odafent. Éppen azért mert tetszetős idelent. És ez az ellentét fényesen igazolja mennyire nincs egybeforrva ez a nemzet — az ő kormányával.

Sátoraljа-Ujhely, február 24.

Képviselőválasztási mozgalmak. Azok a hirek, a melyek a fővárosi sajtó utján a közeli választásokról szólanak, hol bizonyossággal, hol ismét megcáfolva, egyszer a nyár folyamára, másszor pedig októberre jelezvén a képviselőválasztásokat: a vidéken megtették a kellő hatást. Nálunk mindenfelé mozgolódnak ugy a képviselőjelöltek, mint a főkortesek. A választók is készülnek a nagy harcra. Egyes körökben bizonyos okokból szeretik titokban tartani ezeket az előkészületeket, de a külső jelek elárulják azt, hogy a legközelebbi választások nem fognak simán lefolyni. A hegyaljai kerületekben — és ezek közül különösen a liszkaiban — többféle jelöltről is beszélnek. Függetlenségi jelöltek is lesznek és néppárti jelöltről is beszélnek a zemplénvármegyei kerületekben, erről biztos értesülésünk van.

—

Politikai estebéd a főispánnál. *Molnár* István főispán e hó 27-én kedden a vármegyei közgyülés után mintegy 200 teritékü politikai estebédet ad a vármegyeháza nagytermében. Az ebédre hivatalosak a zemplénvármegyei vál kerületek országgyülési képviselői. Szóval minden jel a választások közeledésére mutat.

—

Több főispán menesztése. A miniszterelnokhoz közel álló körökből vettük a teljesen megbizható hirt, hogy a Ház feloszlatása előtt *Széll* Kálmán belügyminiszter több főispant a »megérdemelt nyugalomba« fog küldeni. Politikai abszurdumnak tartja, hogy a Tisza-Banffy leghivebb főispánjaival belemenjen az uj választásokba Bizton tudja, hogy ha ezek a főispánok semmit sem tesznek ellene, csak negative szerepeinek és zsebbe tett kezekkel minelt pózolással vezetik a választást — a leltárilag átvett nagy többség után könnyen sodorhatják a kudarc mesgyéjére az uj rendszeres kormányt.

Megint a szinház.

Sátoraljа-Ujhely, február 23.

A városi szinházügyben e lapoknak legutóbbi számában *S.* jegy alatt megjelent közleményre néhány megjegyezni valóm van.

Bár mily régi legyen a városi szinházügy, egy bizonyos: hogy az sem elvileg, sem gyakorlatilag tisztázva, annál kevésbbé megoldvai mai napig nincs.

Ennek tényszerü igazolására, hivatkozom magának a legilletékesebb tényezőnek, a városi képviselőtestületnek azon megnyilatkozásaira, hogy rövid pár hét alatt egymással homlokegyenest ellenkező két határozatot hozott; az egyikben a régi szinház teljes elejtésével a régi városház-telken uj szinház épitését, — a másikban a régi szinház átalakitását határozva el.

Az elhatározásban nyilvánult eme ingadozást semmiképen sem indokolja

S.-nek azon kijelentése, hogy »hét éves megállapodás volt már az a volt és jelenlegi képviselet ott is működő tagjainál, hogy a félretett összeggel a jelenlegi szinház alakitandó át.«

Épen az ily jelenségek mutatják legjobban közdolgainknak egészségtelen kezelését; mert az ily fontosabb közügyek elintézésének, nem csak nehány volt és jelenlegi városatya megállapodásába, de a nyilvános tárgyalásokon megszűrődött köztudatba kell bocsátania gyökereit.

Ha pedig vizsgáljuk, hogy ezen »megállapodásnak« a legujabban elhatározott átalakitás mennyiben felel meg? továbbá mennyiben van mellőzve »terek kisajátitása, épületek rombolása, utcák emelése, milyenekre akkor senki sem gondolt«? (mely nagy hibákért szereny propoziciómat *S.* ur elkárhoztatja, sőt nem csekély sarcasmussal a »nagy haladók, ujitók — hogy ugy mondja — város-szépitők« seregébe, remélem nem is a legutolsó helyre besoroz). Bátor vagyok konstatálni, hogy nem felel meg, mert az *S.* ur positivusában »használható állapotba helyezés«, comparativusában »átalakitás«, superlativusában »régi szinház ujjáalakitás«-nak nevezett épitkezés, a kamatokkal 40 ezer koronára felgyült letétből nem fog kikerülni, s a következetességben való nagyobb épülés okáért emlékeztetem *S.* urat, hogy épen az általa is ajánlott régi szinház átalakitás kisajátitással, épület rombolással, utca átalakitással van összekötve, mely dolgokon most cikkében könnyüséggel azzal siklik át, hogy: »igaz, hogy a szinház szük utcában lesz ezután is — azonban az utca megszélesbbitése által az az aggály is eloszlatható«. Persze, ha az utca megszélesbbités egészben keresztülvitetik — hogy mennyibe kerül? Az más kérdés!

Nem kevésbbé tarthatlan *S.* cikkének financialis vonatkozása; mert eltekintve attól, hogy a kisajátitási, épület lerombolási, utcaszélesbbitési költségeken egyszerüen átsiklik, megfeledkezik arról is, hogy a szinház átalakitás 81,248 koronára tervezett költségén felül az épitési bizottság a talált hiányok fedezésére még 13,000 koronát irt elő, s igy az átalakitási költség az emlitett kisajátitási sat. költségek nélkül, ha az előirányzat beválik is, nem 80,000, de 94,248 korona, — s a dolgot mégis ugy tünteti fel, mintha a 40 ezer koronára felgyült alap az átalakitást fedezné, ezt mondván »a régi szinháznak ujjá alakitása azzal az előnnyel jár, hogy új terheket nem ró a közönségre«; igaz, hogy cikkének további részében a költséget már 90 ezer koronára rugtatja; mindenesetre nyilvánlevő azonban, hogy fedezet csak 40 ezer koronára van. Hát a szerinte 50 ezer, szerintem 80—90 ezer korona fedezetlen épitési költség nem ró-é terhet a közönségre? avagy a létező 40 ezer korona alap, nem a város közönségé-é? Hát a régi városhaz lerombolása, hát a szinházi célokra átengedendő uj városházbeli hivatali helyiség átengedése, melyet mással kell pótolni, értéket nem képviselnek-é?

A fentiekben megszűrve *S.* ur fejtegetéseit, azt hiszem a »nagyzolás«, »százezerekkel dobálás«, »egy millió koronás épitkezés«, »Sátoraljaujhely város közönségének örökös koldussá létele« bombasztikus frázisokat komolyan venni nem szükséges.

S. ur szerény felszólalásom lényegét teljesen felreértette; propoziciómat pedig egyáltalán nem fogta fel.

Felszólalásomnak magva röviden az volt »hogyha már épitkeznünk feltétlenül kell, szegénységünkben is inkább áldozzunk egy a város jövő fejlődését lényegesen előmozditó középitkezésre 120 ezer koronával többet, mint sem kiadjunk egy régi rongy szinháznak egy szük sikatorban való átalakitására 120 ezer koronát. Ezzel kapcsolatban az elhirtelenkedés káros következményeitől kivántam megóvni közönségünket, intve inkább a várakozásra mint sem a kellő előkészités s megfontolás nélküli költekezésre; annál inkább, mert »a régi szinházban még lehet előadá sokat tartani« tehát a szükség nem égető; — mit most is konstatálok és *S.* urral abban teljesen egy nézeten vagyok, hogy a szinházügy városunkra elsőrendű életkérdést nem képez.

Szives lesz tehát *S.* ur megengedni, hogy sem »nagy haladó«, sem »nagy ujitó«, sem »város szépitő« nem vagyok; de sokkal inkább az ellenkező; hanem igen is elvem az, hogy ha már épitkeznünk feltétlenül kell — amint a vezetők egész eljárásából látnom kell — akkor emelkedjünk magasabb szempontokra, a város jövőjének, emelkedésének szempontjára s ne épitsünk »Temesvárnak« . . . Mert a város közönségét nem ugy kell tekinteni, mint az egyes embert, ki helyesen cselekszi, ha a pokrócon tul nem terjeszkedik, de egy örökéletü város közönségének a jövőt még áldozatok árán is, megrontani engedni nem szabad!

Ami proposiciómat, t. i. a gf Wallisné kastélyával szemközti városi téren való épitkezést illeti, én azt megfontolás végett hoztam javaslatba; ebbe azonban szerelmes nem vagyok; a rendelkezés alatti helyek közt a legjobbnak tartom; ha másnak van jobb ajánlata, vagy terve, szivesen fogom támogatni. — Kivánságom csak annyi, hogy tétessenek alapos számitások s a döntés ezek alapján történjék meg; de nem az *S.* ur beszélte szakértő véleményén, melyen *S.* ur elindulván, nem csodálom hogy egész 20 méter — tehát torony magasságból nézve, megszédült s egy milliós költséggel, s várfalak épitésével rémiti magát s a közönséget; mibe természetesen egy betű valóság nincs.

Propozicióm értelme annyi és nem több, minthogy a templom alatti kis boltok sorozatába épitessenek a falazatba bolt helyiségek, melyek pótolnák a most a téren disztelenkedő fa-putrikat s hajtanának jövedelmet, és pedig a nélkül, hogy *S.* ur által szükség nélkül oltalomba vett városi kereskedő-polgártársainknak legkevésbbé is árthatnának; a tér pedig teljesen szabadon maradna s meg lenne tüzveszély esetére a szabad kijárás is, s még igen szép tér maradna fel a Kossuth szobor elhelyezésére,

Hasonló alapossággal bánik el *S.* ur az általam kapcsolatba hozott utca rendezéssel. — Itt felfogásunkban az a kis különbség van, hogy én — már méltányosságból is — óhajtom, hogy a város előbbi utca rendezése által, a Kossuth-utca jobb oldali háztulajdonosain elkövetett nagy sérelem az általam javasolt módon lehetőleg orvosoltatnék, még ha saját házamat eltemetné is, — miről persze szinte nincs szó; *S.* ur pedig ezt egyszerüen nem akarja.

Végül azt irja *S.* ur, hogy ugy tudja miszerint azok közé tartoztam, kik a város átalakulását nem kivánták. — Ebben igaza van. Ebből azonban ismét nem következik az, hogy az átalakult város tanácsának, képviseletének nézetem szerint elhibázott intézkedései ellen, a közjó érdekében fel ne szólaljak. De hogy conservativ hajlamaimról *S.* urat meggyőzzem s magam iránt lekötelezzem, ezennel is kijelentem, hogy a legszivesebben fogok várakozni a szinházépités ügyének megoldásával mindaddig, mig megfelelő alkalmas hely megállapittatni s megszereztetni nem fog s a szükséges pénz biztositva lesz; de ha minden áron már most épitkezni kell: fel kell tartanom elfoglalt álláspontomat, ennek minden következményeivel

Id. Mecsner Gyula.

A MEGYE ÉS A VÁROS.

A vármegye közgyülése. Zemplénvármegye törvényhatósági bizottsága e hó 27-én kedden tartja tavaszi közgyülését. A gyülés előreláthatólag népes lesz, mert ez alkalommal több fontos megyei és városi ügy kerül szönyegre.

A jegyzők közgyülése. (Saját tudósitónktól.) A zemplénvármegyei községi és körjegyzők egylete e hó 20 án délelőtt 10 órakor a vármegyeháza termében, *Fodor* Jenő egyleti elnök elnöklete alatt rendkivüli közgyülést tartott. Az elnöki jelentésből kiemeljük a következőket:

Az országos központi jegyző egyletnek mult évi október 16 án Budapesten tartott közgyülésében, a közigazgatási reform kérdések felölése tárgyában készitett emlékirat egy állandó permanens bizottságnak azzal adatott ki, miként a közigazgatási reformok eddigi munkálatait ébber figyelemmel kisérvén, a viszonyok tanulmanyozása után s azok mérlegelésével, egy olyan munkálatot, melylyel a jelenlegi községi törvény megbirkózni nem tud, a belügyi kormsnynak nyujtson át Ezen bizottság ez év március 4 én megkezdi működését. Az elnöki előterjesztésből azt vesszük ki, hogy bár hive a közigazgatás á lamositásának, de mert az államositás az egész vonalon keresztül nem vihető, s mert a községi törvény módositása, csak novelláris uton érhető el, az egylet, az elnök programmjához teljes egészében hozzá járul, azt elfogadja s programmjának megvalósulásához a további intézkedésekre felkéri. Megjegyezzük, hogy az egylet élén álló elnök, a jegyzők közjogi viszonyainak, szolgálati pragmatikájának és fegyelmi ügyének gyökeres rendezését vette fel programmjába.

1902 évben fogja az egylet fennállásának 25 éves jubileumát megünnepelni, az ünnepély programmjának elkészitésére az elnökség, továbbá Haraszthy Vince és Illésházy Endre tagtársakból álló küldöttség kéretett fel.

A tagok kötelező nyilatkozatainak ujabbi kibocsátásával, egyleti főjegyző megbizatott.

Ez év junius havában Homonnán tartandó rendes közgyülés munka programmjának egybeállitására Kula István II od alelnök kéretett fel, oly hozzáadással, hogy a felvidék jegyzői karát összehiván, az ülésen hozott megállapodásokat, az elnöknek tudomására hozza.

Az országos központi jegyzői egylet által tárgyalás céljából leküldött jegyzői átvaházi pénzkezelésről szóló szabályrendelet, tanulmányozás és véleményes javaslattétel végett, az elnökségnek kiadatott.

Előterjeszti elnök *Turián* Gábor egyleti tag azon inditványát, hogy az egyleti tagok és családjaik közötti érintkezés szorosabbá tétele szempontjából a Hegyalján egy részvénytársasággá alapuló szőlő terület megvétessék, s az betelepittessék. — Az inditvány közhelyeslással fogadtatott, mielőtt azonban a felett érdemileg is határozna, az inditványt Turián Gábor, Kolonay Tamás, Hubay Kálmán, Illésházy Endre, Wischán József, Haraszthy Vince, Juhász János és Rácz János tagokból alakitott bizottságnak, oly célra adja ki, hogy a tárgy fontosságára való tekintettel, mielőbb értekezletet tartván, az eredményről, a legközelebb tartandó közgyülésnek jelentést tegyen.

Elnök a nyugdij választmányban hozott határozatokat a közgyülésnek tudomására hozza. A határozatokról lapunk más helyén már megemlékeztünk.

Több tárgy nem lévén, elnök a gyülést berekeszti.

Hirlapi tudósitások. Egy pár lapban a sátoralja-ujhelyi ipartestület utolsó közgyüléséről a valósággal tendenciózusan ellenkező értelmü tudósitást hoztak. Kidicsérték az ipartestületet és a titkárt, a kinek menesztése iránt indult meg egy egészséges mozgalom a sátoralja-ujhelyi iparosok tekintélyesei körében.

Hogy mennyire igaz az a tudósitásuk, hogy az iparosokat sértegető titkár ellen irányuló mozgalom élén csak alig 4—6 iparos legény áll, erre nézve nem kivánunk megjegyezni semmit. Csupán egy kérvényt teszünk közé, a melyet 118 iparos, az iparosvilág értelmisége 2147/900. sz. a. mai napon adott be a polgármesterhez mint első foku iparhatósághoz. Beszéljen ez a névsor.

Ez fényesen igazolja, hogy az ipartestület ellen, különösen a »beteg« pénztára miatt, kik állottak sorompóba ama mozgalomban, amelynek megindittására az igazságos ügyük megvédeséért hozzánk fordultak.

A mint következik:

Folyó évi február hó 18-án megtartott ipartestületi évi közgyülésnél előadott s mellékelt tárgysorozata és alulirottak által az ipartestületi alapszabályok szerint három nappal előbb bejelentett inditványok tárgyalása nem tárgyaltatott rendszeresen az ipartestületi elnök ur által, mert az ipartestületi elnök ur által össze hivott csizmadia tábor oly lármát csapott, hogy az ellenzéki párt által beadott inditvány semmi körülmények között nem tárgyaltathatott.

Mivel az ipartestületi elnök ur csendet, rendet nem rendelt el, inkább a közgyülést feloszlatta, van szerencsénk alulirottak alázattal felkérni a Tek. Polgármester urat, mint elsőfoku iparhatóságot, hogy utasitsa az ipartestületi elnök urat, miszerint ujabb ipartestületi közgyülési határidő kitüzéséről gondoskodjék, valamint a tárgyalás megejtésénél bennünket kihallgasson.

Maradtunk a tek. Polgármester urnak iparos hű polgárai és alázatos szolgái:

Török Antal, Jenik Béla, Főző József, Merkli Károly, Zubay György, Kruczik Imre, Kótits István, Majoros András, Pakhár Bertalan, Pekáry Lajos, Majoros Gyula, Zemlényi Sándor, Kiszti Kálmán, Toma Mihály, Pernál Jakab, Landesmann Sámuel, Nescsák János, Bertók János, Németh J., Pilcz János, Bokovics József, Sziranko Mihály, Ozabiner István, Pintér Mihály, Matirkó János, Holics András, Braun Ferenc, Czucker Jenő, Kesztenbaum F., Rakovszky S., Pásztor Mihály, Bertók István, Belus András, Szőllössy N., özv. Nagy Jenőné, Zboray Bertalan, Rimár József, Gaszper János, Weltman Jakab, Babics András, Meiselsz Simon, Engelberth György, Mandl Mayer, Szilvásy József, Lovász István, Butella György, Böhm Albertné, Ádám János, Berczik Nándor, Soldei István, Kucsera János, Révész Simon, Gyurkovics Ödön, Sütő József, Csizek Sándor, Lövinger M., Csizek Leopold, Keller Simon, Dubay Ferencz, Weisz Emil, Balog Gusztáv, Roth Mór, Hamara János, Gánóczi Ferenc, Fedák András, Gyökeri József, Rosenthal Dávid, Klein Jakab, Ralovits József, Gyurkovics Géza, Zsihovits Bertalan, Papp Ferencz, Szücs József, Koleszár Mátyás, Kótics László, Zselinszky Károly, Tasó Mihály, Takács Ferencz, Weisz Mór, Friedman Lajos, Bokor Nándor, Ecker Dávid, Weisz Károly, Neumann Adolf, Engel Izrael, Krajnyik Sándor, Orehovszky József, Waszil József, Keller Sámuel, Székely Mihály, Stefan Miklós, Herskovits József, Soós József, Balázs Mihály, Ágoston János, Stern Lajos, Troszka Mihály, Demeter Mihály, Gyulai Ignácz, Rotter Márkus, Oldal János, Schön Mór, Laselyak András Mauzer János, Geczi Ferenc, Papp Endre, Lengyel Géza, Pazsiczky Mihály, Karabi Mihály, Mudrai András, Moskovszky István, Lengyel József, Csákó Imre, Rollny Adolf, Szalay Pal, Laszács János, Kriszt István.

A zemplénvármegyei községi és körjegyzők nyugdijalapja felett őrködő választmány f. évi február hó 20 án *Matolay* Etele alispán nyugdij, lasztmányi elnök, elnöklete alatt az alispáni kisteremben ülést tartott. Az ülésen több fontos tárgy került elintézés alá. A vármegye pénztárának, a törvényhatósági bizottsághoz intézett oly értelmü kérelmén, hogy t. i. a törzskönyvek vezetését el nem vállalja s igy ezen teendők teljesitésétől, esetleg sza-

bályrendeleti módositással, felmentették. *Fodor* Jenő választmányi tag inditványára, az üles hatarozatilag kimondotta azt, hogy a vármegyei pénztár kérelme indokolt lévén, a törzskönyvvezetés, a a választmány ügyeivel szoros connexusban áll, s igy a szabályrendeletnek, a vármegye pénztárát érdeklő ezen pontjai, a választmányi előadó hatáskörébe utaltatnak, s addig is, mig a szabályrendelet megfelelő módositására, az idő elérkezik, a választmányi előadó szabályrendeleti erővel, a törzskönyvek vezetését teljesiteni köteles. *Stépán* Gábor választmányi tag inditványa folytán, a hátralékos tartozásoknak befizetésére 30 napi záros határidő engedélyeztetett, *Arnóthfalvi* Tivadar főpénztárnok, azon kivánságának, hogy a nyugdijbefizetési könyvecskék minden év január hó első felében, összehasonlitás és előirás céljából, a pénztárnak beküldessenek, hely adatott s határozati erőre emeltetett. *Hubay* Kálmánnak azon inditványa, mely szerint a tartalék alap növelésére 25% gyümölcsözőleg elhelyeztessék, *Dongó* Géza főszámvevő felszólalása után, a napi rendről levétetett. Özv Hubay Miklósné és Janiga Vincéné nyugdij kérvényét kedvezőleg elintéztettek.

Felhivás előfizetésre.

Márczius hó 1-től uj előfizetést nyitunk a »Felsőmagyarországi Hirlap«-ra.

Az a mérték, a mely számban előfizetőink támogatnak, most már nemcsak buzditás, hanem biztos alap, a melylyel a lap jövője is biztositva van.

Tapasztaltuk, hogy a közönség bizalommal van iránt és méltányolja becsületes törekvésünket, mely nem egyéb, minthogy mindenben az igazságot keresve szolgáljuk hazánk függetlenségi törekvéseit, s Sátoralja-Ujhely város és Zemplénvármegye közérdekeit.

E célunktól semmi sem riaszt vissza, mert lapunk fennállása óta meggyőződtünk arról, hogy az az irány, amelyet követünk, helyes.

Tisztelettel kérjük a közönség további támogatását, kérve, hogy a kiknek előfizetése mult hó végével, vagy már előbb lejárt, az előfizetést mielőbb megujitani sziveskedjenek, hogy a lap szétküldésében fennakadás ne álljon be.

A »Felsőmagyarországi Hirlap«-ot megismerés céljából 2 hétig bárkinek küldjük mutatványképen.

Előfizetési ára:

Egész évre . . .	10 kor.	— fil.
Félévre	5 »	— »
Negyedévre . . .	2 »	50 »
Egy hóra	1 »	— »
Egyes szám ára .	— »	10 filér

Sátoralja-Ujhely, 1900. február 24

Tisztelettel:

A »Felsőmagyarországi Hirlap« szerkesztősége és kiadóhivatala.

HIREK.

Dal az új szinházról.

I.

Az új szinház felépül,
Csak azt nem tudni, hol.
Az bizonyos, hogy meglesz,
Csak az nem, hogy mikor.

Midőn a polgármestert
Meginterjúvolám:
»Bizton felépül, — igy szólt —
E század folyamán.«

S az ő szava, az szentség,
Abban meghizhatunk,
Most már csak az a kérdés,
Mely'k században vagyunk?

II.

Egy ifju pár, kar karba fogva
A szinház utcán áthalad,
Merengve áll meg mind a kettő
A villamos lámpak alatt.

S a vőlegény igy szól susogva,
Miközben arca fölragyog:
»Ha majd az uj szinház felépül,
Akkor leszünk mi boldogok.«

S bosszusan felel a menyasszony
»Arthur, ne légy oly ostoba,
Ha addig kell még várakoznunk,
Nem leszünk boldogok soha.«

III.

Estenkint gyakran eltűnődöm
Egy bús kérdés felett;
Milyen magas lesz vajjon majd, az
Uj szinházépület?

Azt a jövő homálya rejti,
Ma még nem tudható:
Az uj szinház lesz é magassabb,
Vagy az uj pótadó?

—

— **Házasság.** *Klein* Menyhért csapi kereskedő marcius hó 6 án esküszik örök hűséget *Landesmann* Sarolta kisasszonynak, Landesmann Salamon v.-csemernyei gazdálkodó leányának.

— **Nemes Lajos nyugalomba vonulása.** *Nemes* Lajos kir. tanácsos, Zemplénvármegye tanfelügyelője — mint megbizható forrásból értesülünk — legközelebb nyugalomba vonul. A nyugalomba vonulást tanfelügyelőnk, ki több mint egy negyedszázadot töltött a tanügy szolgálatában, önmaga kérelmezi. Távozása bizonyára az egész vármegyében sajnálkozást fog kelteni.

— **Március 15.** A szerencsi tanitói kar, a szerencsi dalárda közreműködésével március 15dsán nagyszabásu hazafias ünnepélyt rendez.

— **Halálozás.** *Weber* Ilona, Terletter Károly m. kir. doh. gyári kezelő unokahuga f hó 19 én élete 23 ik évében elhúnyt. Holttestét Budapestre szállitották.

— **Igazgatói jubileum.** *Dezső* Lajos sárospataki állami tanitó képezdei igazgató, hazánk egyik kitünő paedagusa március havában tölti be igazgatóvá történt kinevezésének 25-ik évét amely alkalmat ugy volt tanitványai — kinek száma az országban ma már 500 — mint tanár társai, megülni szándékoznak. Volt tanitványai ugy is leakarják róni hálás tiszteletüket, hogy 1000 koronás alapitványt fognak jótékonycélra elhelyezni.

— **Hadgyakorlat Kassán.** Englich tábornok Miskolczról és Tynka tábornok Eperjesről Kassán időznek, hogy Pokorny Hermannn hadtestparancsnok vezetése alatt Kassa környékén rendezendő hadijátékokban részt vegyenek. Mint értesülünk, a kassai 6 ik hadtest parancsnoksága alá tartozó több városból is érkeznek törzstisztek, hogy e fontos taktikai tanulmányokon részt vegyenek.

— **A Sátoraljaujhelyi Iparosok Önk. Egylete** e hó 25 én, holnap vasárnap delután 2 és fél órakor rendkivüli közgyülést tart, melynek főtárgya az elnök és alelnök lemondásának bejelentése lesz.

— **Az Ifjuság hangversenye és bálja.** Nem a farsang rovatjaba illő balról és hangversenyről kell ez alkalommal tudósitást hoznunk. A magyar kultura iránti teljes felbuzdulással kell üdvözölnünk *Hám* Sándor, a sátoralja-ujhelyi főgimnázium érdemes proffeszorát, a ki a 24-iki ifjusági hangverseny rendezése élén állott. Örömmel láttuk, hogy az a fényes és nagyszámu közönség, a mely szerdán este zsufolásig megtöltötte a városi szinházat a legmelegebb érzéssel honorálta azt a mozgalmat, a melyet az ifjusági hangversenyek megteremtésével a főgymnazium az utolsó időben meginditott. Kilépve a paedagogia köreből a nyilvanos forum elé felebresztette egy közönségben az ifjuság aethikai haladása iránt a melegebb érdeklődést, az intenzivebb rokonszenvet. A mit ezen a hangversenyen produkáltak az fényes volt és meglepő. Az ifjusági zene és énekkar brillirozott, a kis Révész Gyula I., Somogyi Bertalan III., Mattyasovszky Kálmán és Várkonyi Fiórián VII., Toma István és Farkas Dezső VIII. oszt. t. mintegy haladási fokozattal mutatták be mily ésszerűen, szépen fejlesztik a mi gymnáziumunkban az előadási, szavallási képességet, mily ambiciót ébresztenek a diáksagban minden iránt a mi szép és nemes.

Hangverseny után tánc volt. Mintha friss tavaszi ibolya, májusi gyöngyvirág lett volna elhintve, teleszórva a szinház parkettjén annyi bájos kis leány jött el erre az estre, hogy a diáksereg érdemeit megjutalmazza. Az ujhelyi farsangoknak soha ilyen édesen, poétikusan szép estéje nem volt. A diákság pajzán jókedvvel, fiatal szivök teljes melegével táncoltak kivilágos-kivirradtig.

— **Ismét kivándorlás.** Zsadányból 8 ember szallt egyszerre utra, mindannyian munkások, hogy Amerikába vitorlázzanak. Szomoru, nagyon szomoru mi lesz a magyar földdel, ha ez igy tart.

— **Öngyilkos földbirtokos.** Baksay Zoltán földbirtokos Nyir-Bogáton agyonlőtte magat s nyomban meghalt. Tettének okát nem is sejtik még, mert Baksay rendezett anyagi viszonyok közt élt.

— **Baleset lakodalmon.** Végzetes baleset érte Viszokai Teréz koszorus lányt Berzéken. A duhaj legények a menyasszony tiszteletére pisztolyukkal puffogtattak, midőn az egyik legény pisztolyát ólomdarabokkal töltvén meg a töltést kisütötte. A golyó a leány homlokába furódott, ki most élet-halál közt lebeg.

— **Vivók mulatsága.** A sátoralja-ujhelyi vivók, mesterűk báró *Chappon* Károly tiszteletére, f. hó 22 én a »Magyar Király« szállóban bankettet rendeztek. A felköszöntők sora a buzgó mesternek szólt, ki valóságos energiával vezeti tanitványainak kiképeztetését.

— **Társasvacsora.** A »sátoralja-ujhelyi szegeny izr. iskolázó gyermeket segélyező Egylet« f. évi március hó 10-én a városi szinház termében Kun Frigyes elnök, dr. Reichard Salmon pénztárnok, dr. Erényi Manó titkár dr. Schön Vilmosné alelnöknő vezetése mellett társasvacsorával egybekötött jótékonycéju táncestélyt rendez, mely mulatság bizonyára a farsangi idény egyik legsikeriültebb mulatsága lesz.

— **A sárospataki jogászegylet** f. ho 22-én tartott félévi tisztujitó közgyülésében a megüresedett jogász-elnöki állásra *Farkas* Andor IV. joghallgatót választotta meg, a szintén üresedésbe jött alelnöki tisztet *Nagy* Barna III. joghallgatóra ruházta

— **Nyilvános köszönet.** Alúlirott T. Zombory János, helybeli épitő vállalkozó urnak, a sátoraljaujhelyi »Carolineum« leánynevelő-intézet legújabban foganatositott kibővitése alkalmából a közelmultban megejtett végleszámoláskor tanúsitott előzékenységéért, s ekként a hivatása magaslatán álló intézetnek és vele együtt a magyar nemzeti nőnevelésnek hozott nagylelkü áldozatkészségéért ez úton is hálás köszönetet mondok. — Sátoraljaujhely, 1900. febr, 24-én. *Katinszky Géyza* plebános, mint a »Carolineum« iskolának igazgatója.

— **Öngyilkosságí kisérlet.** Szabó Róza bodrog-kisfaludy származásu Schwartc Ignác kávés szolgálataban álló cseléd elkeseredésében 3 skatulya gyufával megakarta magát mérgezni. Mielőtt kárt tehetett volna magaban, — a háziak észrevették és a rendőrkapitánysága vitték.

— **Elgázolta a vonat.** A helybeli vasuti állomástól delre épült fütőház tájékán szolgálatot teljesitő éjjeli őr tegnap virradóra, a sinpar között egy megcsonkitott 50—60 év körüli női hullára akadt. A szerencsétlen végett ért asszony egyik lába el volt törve, a masik lába és feje megsérülve, jobb kezének néhány ujja levágva és arca a felismnrhetetlenségig vérrel elöntve. Ruhájában elrejtve megtalálták Mező Laborczon Budapestig váltott III. osztályu jegyet, melylyel Ujhelyig ért. Itten — mivel a közvetlenül induló gyorsvonaton tovább nem utazhatott — ki kellett szálnia és bevárni az este Budapest felé induló vonatot. Hogy az állomás épületétől miként került a szerencsétlenség szinhelyére, — megállapitani nem lehetett. A jegyen kivül 12 korona néhány fillér készpénz volt nála és azonkivül egy budapesti pénzintézetnél elhelyezett 2600 forint betétről szóló takarékpénztári betétkönyvecske, melyen ez a név olvasható: *Vasziljevics* Cecilia. Az elgázolt asszony — mint a talált könyvből kivehető — lengyel nő volt. Lakóhelye Lisko. Valószinű, hogy pénze után ment Budapestre, célját azonban az őtet ért végzetes szerencsétlenség következtében el nem érhette. Az az eshetőség, hogy nem esett-e a lengyel asszony bűntény áldozatává ki van zárva, mert abban az esetben megfosztottak volna pénzétől.

— **Véres bosszu.** Mád községben egy alkalommal Szolnoki István sértőleg nyilatkozott Szuhajda Istvánról és ne jéről. A megszapult szomszédok boszut esküdtek rágalmazójuk ellen s várták az alkalmat, hogy azt végrehajtsák. Amint házuk előtt elsietett Szolnoki István, az asszony férfi utána rohantak s egy baltával s kapával ugy eldöngették, hogy az véresen, eszméletlenül rogyott össze. Életéhez kevés a remény. A megtámadók ellen a biróságnál a feljelentés megtétetett.

— **Nyilvános számadás** a homonnai kath. olvasókör által e hó 11-én saját alaptőkéje javára rendezett táncmulatság bevételeiről. Befolyt:

Belépti dijakból .	325 kor. — fil.
Felülfizetésekből .	123 kor. 40 fil.
Összes bevétel:	448 kor. 40 fil.
Kiadás	223 kor. 90 fil.
Marad jövedelem:	224 kor. 50 fil.

Felülfizettek: Gróf Andrássy Aladárné, gróf Andrássy Sándor 20—20 kor. — Haraszthy Miklós 6 kor. — dr. Toronszky Elek, Jaczkovics Sándor 5—5 kor. — Doby Antal, Goócs József, Szekerák Kálmán, Komár Adolf, Kuhárszky Gyula, Klein Adolf és Fia, Peklánszky N. 4—4 kor. — Kassay István, Sirilla József, Zalánfy Sándor 3—3 kor. — Bélafi Bálint, Kálmán Nándor, Madarassy Béla, Kovács József, Pólik Sándor, Sztranyovszky József, Petrovics József, Perzsenszky Lajos, dr. Matolay Károly, Kutka István, Jakubovics Dávid, Hossza Gyula, Waller Samu 2—2 kor. — Punday János, özv. Szabóné, Sztlaukál Tiv., Stefanovics N. 1—1 kor. Haracsay N. 40 fil. *Kubikjózsef Gyula*, jegyző.

— **Adomány az inségeseknek.** A sztropkói és szinnai járás inségeseinek a gálszécsi járásban begyült pénz és élelemű adományra kimutatása és nyilvános nyugtázása: Pénzt adtak:

Gróf Zichy Andor Upor 20 korona, dr. Obláth Mór gyüjtése Gálszécs 74 kor, 50 fillér, Derfinyák Béla parnói r. k. plebános gyüjtése 10 kor. 10 fillér, Hoór község gyüjtése 1 kor. 80 fillér, Kis-Ruszka 8 kor. 60 fillér, Kovács Samu gálszécsi főbiró gyüjtése 14 korona 76 fillér, Tussa 60 fillér, T-Ujfalu 1 korona 55 fillér, Pelejte 15 korona, Bacskó 18 korona 82 fillér, Miglész 11 korona 90 fillér, Sztankócz 4 korona 40 fillér, Kis-Azar 11 kor. 24 fillér, Upor 9 korona, T. Terebes 18 kor. 70 fillér, Szécs-Keresztur gyüjtése pedig 23 kor. 60 fillér. Összesen: 244 korona.

II. Életnemüeket adtak: Gróf Andrássy Géza Parnóról 1500 kilo liszt, Parnó község gyüjtése 335, Visnyeé 180, Bosnyicza 145, Czábócz 130, N.-Ruszka 134, Szécs-Polyánka 337, Hoór 120, Hardicsa 774, Vécse 88, Tussa 175, Tussa-Ujfalu 160, Egres 105, Pelejte 360, Bacskó 106, Miglécz 407, Magyar-Izsép 305, Kazsu 385, Tőke-Terebes 430, Techna 370, Gerenda 70. Összesen 6586 kilo liszt. — *Nemes* s. k. főszolgabiró,

— **Apagyilkosság.** Borzalmas gyilkosság történt a Zsadány melletti Dombán. Egy csinos leánynyal vadházasságban élt Balabár Peter dombai parasztgazda. Édesatyja, a falu egyik legtisztességesebb embere, ki a szabadságharc több csatáiban vitézségével örök babérokat szerzett s kinek ősz fürteit az egész falu apraja-nagyja, sőt a környékbeli lakosság is tisztelte, fiával a vadházasság miatt folytonosan civódott. Egy este az öreg a fiu lakására ment, hol komolyan, szép szóval felszólította őt, hogy vagy vegye feleségül a leányt vagy menjen más határba lakni. A fiu eleinte mosolyogva hallgatta atyjának kifakadását, de mikor az asszony is segitett a szidalmazásban, a fiu annyira felbőszült, hogy az ajtó mellett heverő baltát felkapva fenyegetni kezdte édes atyját. Az öreg erre hatalmasan arcul ütötte fiát. A különben is felingerült fiu erre oly dühbe jött, hogy a kezében lévő fejszével atyjának fejére sulytott. Az öreg ember ketté hasitott vére fővel terült el a padlón s rövid haláltusa után kilehelte a lelkét. A gyilkos fiu megrémülve tettétől, elmenekült. A fia által meggyilkolt agg honvédet, az egész környék óriási részvéte mellett kisérte utolsó utjára. Az apagyilkost az ottani csendőrség erélyesen nyomozza, de mindeddig nem sikerült nyomára akadni. A legény borzalmas bűnének tudatában valószinüleg öngyilkos lett.

—

— **Legjobb orvosság.** Mindazok, kik gyomorbaj, étvágyhiány, rossz emésztés, majfájdalmak, kólika, vérszegénység, ideges fejfájásban szenvednek, használják a világhirü Pserhofer vértisztitó labdacsokat, melyek teljesen ártalmatlanok, gyorsan és biztosan hatnak és a legelsőrendü orvosok által ajánltatnak. Hasznos szolgálatot vélünk tenni t. olvasóinknak, ha e kitünő gyógyszert b. figyelmükbe ajánljuk. 1. tekercs, mely 6 doboz á 15 labdacs 1,05 frt. A pénz előzetes beküldése után egy tekercset 1.25 frtért, 2 tekercset 2.30 frtért, 3 tekercset 3.35 frtért küld bérmentve Pserhofer J. gyógyszertára, Bécs, I. Singer Strassze 15.

TÖRVÉNYSZEK.

Az első esküdtszéki tárgyalás.

— Saját tudósitónktól. —

f. hó 21-én tartották meg az első esküszéki tárgyalást a vármegyeház nagytermében. A termet előkelő közönség töltötte meg. Ott volt Sátoraljа-Újhely és Sárospatak ügyvédői kara s jogász közönsége, a sátoraljaújhelyi birói kar, a pataki jogakadémiai ifjuság élén tanárukkal Finkei Ferenc drral, a karzaton elekelő hölgyközönség a kassai kir. tábla képviseletében Bercelly Jenő dr. kir. táblai elnök, Raisz Andor kir. táblai biró s a kassai kir. tábla tanácsjegyzője jelentek meg.

Az érdekes ülés lefolyása a következő:

Elnök pontban 9 órakor a tárgyalást megnyitván, lelkes szavakban üdvözli az esküdteket. Beszédjében utal az esküdtek lelkiismeretére, kiknek kezébe most embertársaik életehalála van letéve. — Most vádlott kihallgatása következett. Vádlott Kurczi Sándor 27 éves szerencsi gyári munkás, becsületsértés és orgazdaságért már büntetve volt. Megelőzőleg azonban az esküdtek kisorsolása következett. A kisorsolt esküdtek névsora a következő: Zajka Vincze, Behyna Miklós, Meczner Béla, Boor Jenő, Laszács János, Zinner Adolf, Tóth Pál, Trstyánszky Károly, Meczner András, Zombory János, Rosenberg Mór, Alexander Vilmos. Póttagok: Bock Imre, Friedrich Mór.

A vád alapja a következő: Kurczi Sándor vádlott, amidőn az országuton feleségével tovahaladt, Breczkó Andrással találkozott. Allitólag Breczkó Kurczi feleségét egy árok mentében óráját mutogatva szerelmi vallomással ostromolta. Az e miatt feldühödt férj a közeli Harangodi tanyára futott, kapát ragadott, késével Breczkót összeszurta, és megfojtotta.

Vádlott a tanuk és saját vallomásával több izben ellentétbe jutott. A főtanu — Kurci felesége meg nem jelenése miatt — azonban a védő a tárgyalás elhalasztását kérte, minek a törvényszék helyt is adott, verdiktre igy nem került sor.

§. **A második esküdtszéki tárgyalás** f. hó 23-án folyt le *Horváth Rumnyi és három társa* elleni bünügyben Dr. Fried Lajos remek védőbeszéde után az esküdtek *felmentő* határozatot hoztak, minek folytán a törvényszék vádlottakat felmentette.

KÖZGAZDASÁG.

* **Méhészek és gazdák figyelmébe!** Az »Országos Méhészeti Egyesület« az egyesület tagjainak a következő kedvezményeket nyujtja: Ingyen, tehát minden dijazás vagy provisió nélkül értékesiti méz- és viasztermelvényeiket (a mult 1899. évben közel 1000 métermázsa eladását közvetitette); jó és igen olcsó méhkaptárakat és méhészeti eszközöket szerez; szükség esetében ingyen kölcsönöz mézszállitó edényeket; mindenféle méhészeti ügyekben felvilágositással és szaktanácsccsal szolgál; méhészeti könyveket dijtalanul kölcsönöz és az egyesületnek havonta megjelenő szakközlönyét ingyen és bérmentve megküldi. Mindezért az egyesületi tagok csupán évi 4 korona tagsági dijat fizetnek. Belépési nyilatkozatok az egyesület elnökségéhez, Budapest, IX. »Köztelek« czimzendők.

* **A hegyalja-mádi takarékpénztár** XXVIII. évi közgyülése e hó 15 én élénk érdeklődés mellett ment végbe. Az igazgatóság, a felügyelő bizottság beterjesztett jelentéseit jóváhagyólag és nagy megelégedéssel vette tudomásul és az azokban az igazgatóság által tett nyeremény felosztási javaslatot egész terjedelmében helyeslőleg magáévá tette. A szükségessé vált pótválasztások a következő eredménnyel ejtettek meg: Az igazgatóságba megválasztattak: *Pálóczy* József (Mád), *Hermann* Sandor (Szerencs). — A felügyelő-bizottságba: *Ossváth* Mátyás (Mádról).

A tartaléktőkék bőséges gyarapitására irányuló törekvéseket ismét egy jó lépéssel vitte elébbre az intézet, amennyiben a mostani 12,100 korona artatióval a tartalék 151,332 koronára emelkedett 100,000 kor. alaptőke mellett.

* **A gazdasági egyesület közgyülése.** A Zempléenvármegyei Gazdasági Egyesület e hó 28 án szerdán d. e. 9 órakor a vármegyeháza nagytermében közgyülést tart.

A szerkesztőség üzenete:

Több Iparos ifjunak Helyben. Beküldött nyilatkozatukat nem közölhetjük a lap hasábjain, nem akarunk a személyeskedés terére lépni. Ha önöknek fáj, hogy B . . . y személyesen járkál az iparos önképzőkör elnökké való megválasztása érdekében a közgyülésen lehet alkalmuk ellenszenvüknek kifejezést adni Azt hisszük, hogy 2—3 tag véleménye nem lesz irányadó. Mi különben nem akarunk a dologba avatkozni.

Nem közölhetők. Éjszaka Veronában — A bübájos asszony. — A morál és tisztesség ellen.

Kiadó tulajdonos:
LANDESMANN MIKSA.

Tej eladás.

Naponta 100 literen felül,

a Kis-Bári bérgazdaságban

eladó

Értekezhetni:

Fridmann Hermannál, Kis-Bári.

Első zemplénmegyei honi butorcsarnok.

S.-A.-UJHELY.

Van szerencsém tisztelettel a n. é. közönségnek b tudomására hozni, hogy egy ***nagy bevásárlásról*** haza érkezvén, ez alkalommal azon szerencsés helyzetbe juttottam, hogy

BUTORRAKTÁRAMAT

a legmodernebb ***szalon, ebédlő,*** és ***hálószoba berendezésekkel*** óriási választékban bővithettem ki.

Tekintettel pedig azon körülményre, hogy ezen nagy bevásárlásom alkalmával ***egész raktárkészleteket vettem meg*** azon kellemes helyzetben vagyok, hogy ***mától fogva áruimat sokkal olcsóbb árakon hozhatom forgalomba mint ezelőtt.*** Miért is kérem e kedvező alkalmat megragadni és igérem, hogy a n. é. közönség bizalmát mint eddig, ugy ezután is igyekezni fogok kiérdemelhetni.

63—33 Kiváló tisztelettel

WILHELM HENRIK.

Richter-féle

Horgony-Pain-Expeller

Liniment. Capsici comp.

Ezen hirneves házszer ellentállt az idő megpróbáltatásnak, mert már több mint 30 éve van meghizható, fájdalomcsillapító bedörzsöléseket alkalmaztak köszvényben, csuzban, tagszaggatásban és megfázásban is mindig gyakrabban rendelteik. A valódi Horgony-Pain-Expeller egy kárta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem tükös szer, hanem igazi nepszerü házszer, melynek egy hazafiasban sem kellene hiányozni. 40 kr. 70 kr és 1 frt. üvegenként árban mindenütt minden gyógyszertárban készletben van. Főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával gyen óvatosak legyünk, mert több kisebb-beritékü utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden üvegen „Horgony" vedjegy és Richter czégjegyzés nélkül mint nem valódit utasitsa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, RUDOLSTADT cs. és kir. udvari szállitók.

látképes levelező-lapok nagyválasztékban kaphatók: lapunk kiadóhivatalában

20 % engedményt kap mindenki.

GUMMI

és **hallnélyag**, az egyedüli legbiztosabb, legmeghizhatóbb, és teljesen ártalmatlan, gyorsan és könnyen alkalmazható **övszer** férfiak és nők részére. Ára tucatonként **eredeti párisi minőségben** frt 1.—, 2.—, 3.—, 4.—, 5.—, 6.—, 7.—, és frt 8.—. **Bouts americ.** tucatja frt 3.—, 4.—, 5.— és frt 5.—. **Női övszerek: Haase** tanár-féle frt 2.—, **Mensinga** tanár-féle frt 2.50. **Dr. Earlet**-féle 3.— darabonként. Ezen női övszerek szászor is használhatók. **Hölgy szivacsok,** valódi párisi, tucatonként frt 2.—, 3.—, 4.—, 5.— és frt 6.—. **Dianna** havi kütő nőknek, legjobb a világon, dbja frt 2.50. **Kimerítő árjegyzék zárt borítékban ingyen és bérmentve.** Megrendeléseket pontosan és diseréten eszközöl utánvét mellett vagy a pénz előleges beküldése után

J. R. REIF,

Bécs, Branstätte 3.

1891-ben alapitott hirneves higeniai specialista czég.

ki e hirdetésre hivatkozik!

ÉRTESITÉS.

Van szerencsém a nagyérdemü közönség becses tudomására hozni, hogy

február 1-től

Pilseni polgári sör-

főzde sörét fogom kiméri.

Tisztelettel

Friss H.

Naponta friss csapolás.

Nyomtatott Landesmann Miksa és Társa gyorssajtóján Sátoraljа-Ujhely.